

σπουδαιότητα των θεσμών εις την εικονογραφίαν της Θεοτόκου, τόσον εις την Βυζαντινήν, ὅσον καὶ εις την Ρωσικὴν τέχνην.

P. Henry. *Le règne et les constructions d'Etienne-le-Grand, prince de Moldavie, (1475 - 1504), σ. 43-58.*

Μελέτη ἱστορικὴ μᾶλλον, ἄνευ ἰδιαίτερου διὰ τὴν τέχνην ἐνδιαφέροντος, ἣτις θὰ εἶχε περισσότερον τὴν θέσιν της εἰς τὸν πρῶτον τόμον, ὅπου αἱ ἱστορικαὶ πραγματεῖαι.

N. Jorga. *Rapports italo-orientaux dans l'art du Moyen-Age, σ. 59-69.*

Διὰ τῆς μελέτης ταύτης πειρᾶται ὁ συγγραφεὺς νὰ ἐξηγήσῃ τὰ δυτικὰ στοιχεῖα τὰ παρατηρούμενα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τέχνην τῶν Βαλκανίων. Τὰ παραδείγματα ὅμως τὰ ὁποῖα παρέχει ἀπὸ τὰς τοιχογραφίας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Πατραούτσι ἐν Μολδαβίᾳ, ἀναγομένας εἰς τὸν 15^{ον} αἰῶνα, δὲν δεικνύουν οὐδεμίαν φανεράν δυτικὴν ἐπίδρασιν, ἀλλὰ τοῦναντίον εἶναι τυπικὰ παραδείγματα τῆς μετὰ τὴν ἄλωσιν ὀρθοδόξου ἀγιογραφίας.

G. de Jerphanion. *Le «Thorakion», caractéristique iconographique du XIe siècle, σ. 71-79.*

Εἰς τὴν Ἐκθεσὶν τῆς βασιλείου τάξεως ἀναφέρεται ὡς βασιλικὸν ἔμβλημα καὶ τὸ «Θωράκιον» τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ebersolt ἐταύτισε μὲ τὸ ἐν εἴδει ἀσπίδος χρυσοκέντητον ἐπίθημα, τὸ ὁποῖον παρίστανται φέρουσαι αἱ αὐτοκράτειραι καὶ αἱ ἄγιοι βασιλισσαι. Ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζων τὰ διασωθέντα μνημεῖα εὐρίσκει, ὅτι τοῦτο ἀπαντᾷ μόνον κατὰ τὸν 11^{ον} αἰῶνα, εἶναι δὲ ὄχι ἀνεξάρτητον ἐπίθημα, ἀλλὰ τὸ ἄκρον ἄλλου ἐνδύματος, τὸ ὁποῖον ἐφέρετο καὶ πρὸ τοῦ στήθους, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα «Θωράκιον».

Fr. Macler. *Raboula - Mlgé, σ. 81-97.*

Ἐξετάζεται ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς χρονολογίας τοῦ περιφήμου Συριακοῦ εὐαγγελίου τοῦ ἀποκειμένου εἰς τὴν Λαυρεντιακὴν Βιβλιοθήκην τῆς Φλωρεντίας. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο, γραφὲν ἐν ἔτει 586 ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ραβούλα, εἶναι σπουδαιότατον διὰ τὰς ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ μικρογραφίας καὶ τοὺς ἱστορημένους κανόνας τῆς ἁρμονίας τῶν Εὐαγγελιστῶν. Κατὰ τὸν κ. Macler, ὁ Ραβούλας ἔγραψε τὸ κείμενον μόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄσχετον μὲ τὰς μικρογραφίας καὶ τὴν λοιπὴν διακόσμησιν τῶν πρώτων φύλλων. Αἱ μικρογραφαὶ ἐξ ἄλλου καὶ ἡ ἄλλη διακόσμησις οὔτε σύγχρονοι πρὸς τὸ κείμενον εἶναι, ἀλλὰ οὔτε καὶ μεταξύ των, ἀνήκουσαι εἰς διαφόρους ἐποχάς. Ὅπως δὲ τώρα ἔχουν δὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν θέσιν, διότι ἡ σειρὰ τῶν φύλ-